

Cova de la Verge

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Al Turó de Tagamanent.
Emplaçament Al mateix Turó de Tagamanent, a la cara de llevant, sota la plataforma rocosa del turó.

Coordenades:

Latitud: 41.74667
Longitud: 2.29721
UTM Est (X): 441566
UTM Nord (Y): 4621889

Classificació

Número de fitxa 08276 - 108
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Hi ha hagut diverses propostes de recuperar la cova. S'hauria de realitzar una actuació ràpida de protecció dels estucs conservats, abans que definitivament desapareguin.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rbla Catalunya, 126. 08008 Barcelona

Fitxes associades:

[Santa Maria de Tagamanent](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez

Data de registre de la fitxa: dj., 05/04/2001 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una bauma existent al peu de la cinglera, prop del camí que puja a dalt del turó, a uns cent metres del collet de Sant Martí. Aquesta cavitat té unes dimensions aproximades d' 1'40 m d'alçada i uns 420 cm d'alçada fins les estructures conservades.

En queden les restes del que hauria estat una capella, aquestes estructures formen angle tocant les parets de la balma, es conserva el mur interior que toca la paret de la bauma i que fa uns 250 cm d'alçada i 363 cm d'amplada; amb un gruix de 50 cm. L'edifici estava cobert amb volta de canó d'una amplada de 60 cm. La tècnica constructiva es basa en carreus de pedra local més o menys ben escairada i lligats amb argamassa. En aquests murs, també, hi ha restes d'estuc de color blanquinós-groguenc amb dibuixos geomètrics pigmentats en vermell que formen una mena de quadres; i al lloc on deuria anar l'altar, es troba un fragment d'estuc i un grafit amb forma de creu i amb el número 6.

Observacions:

Al mateix temps que es pujava en processó al santuari de Santa Maria de Tagamanent, es visitava la Cova on fou trobada la imatge de la Verge. Hi ha una anècdota relacionada amb les obres d'aquesta capella, datada d'inicis del segle XVII; es diu que va ser en motiu d'aquestes obres que el Reverend Doctor Damià Bolló, rector de Centelles, el 14 de gener 1620, va pujar a l'indret a fer-hi unes pregàries i en el moment que resava l'antífona "Alma Redemptoris Mater...succurre cadenti..." al temps que baixava, s'esllevissà una gran roca caient a trossos sobre el cap, i quan tots creiem que l'hauria deixat mort o estabornit, ni li causà cap dany ni li feu altra impressió que si li hagués caigut un serro d'estopa, conforme declarà ell mateix." Aquests fets van ser presenciats i meravellats pel Reverend Pere Vendrell, rector de Tagamanent, Pere Joan Vilar, obrer de la parròquia i "vàries persones que es trobaven allí reunides", i estigueren tots convençuts de que la Verge havia obrat un miracle. Molta gent ho va considerar disseny diví i encara va augmentar més l'afluència de visitants tant al Turó com a la Cova de la Verge.

Història

Les notícies històriques sobre la Cova de la Verge i la construcció d'una capella dedicada al seu culte daten del segle XVII. Aquesta construcció va lligada a la llegenda del descobriment de la Mare de Déu de Tagamanent, per part d'un bou del Bellver, en una bauma del Turó. Es desconeix, però, el moment exacte en que s'inicià la construcció d'aquesta capella tot i que es tenen notícies d'inicis del XVII. Concretament es recollí anècdota del Reverend Doctor Damià Bolló, Rector de Centelles, que al 14 de gener 1620 feia unes pregàries i la llegenda diu que li succeí un miracle que quedà escrit en un pergamí "posant-lo en un quadre i a la vista de tothom en la mateixa capella de la cova".

Els anys i els diferents conflictes bèl·lics, van oblidar el seu culte; i es creu que fou durant la guerra civil espanyola que es va destruir la imatge mariana. Al peu de la capella s'hi troba ceràmica vidriada: blava catalana i melats que li donen una cronologia d'època moderna.

Bibliografia

CABISTANY, M. (1997). Descripció de les restes ubicades a la "Cova de la Verge" del Turó de Tagamanent. Associació de Veïns i Amics de Tagamanent, n.41, p. 15. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Recull de noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 122 i 263. GAVÍN, J.M.

(1990). "La Mare de Déu de la Cova o Mare de Déu de Tagamanent (collet de Sant Martí)" a Vallès Oriental. Inventari d'Esglésies. Arxiu Gavín. GÓMEZ, M.(1992). Antecedents dels nostres aplecs. Tagamanent i la Cova de la Verge. Tagamanent. Associació de Veïns i Amics de Tagamanent, n.28.

